

добре володіє професійними вміннями, пов'язаними з використанням сучасних технологій, та має інноваційний склад мислення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Олефіренко Н.В. Сучасний інструментарій творчості вчителя. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 16 : Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики. 2013. Вип. 21. С. 227-231.
2. Сисоєва С. О. Педагогічні технології у неперервній професійній освіті: монографія. К.: ВІПОЛ, 2001. 502 с.

Олександр МЕДВЕДЕНКО,

студент 2 курсу

факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти

Науковий керівник: **Олена КРИВИЛЬОВА,**

д. п. н., доцент (БДПУ)

ВЗАЄМОДІЯ ЗДОБУВАЧІВ ТА ВИКЛАДАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ІНДИВІДУАЛЬНОГО НАВЧАННЯ

Закон «Про освіту» (2017) наголошує на необхідності всебічного розвитку людини як особистості та найвищої цінності суспільства, її талантів, інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей, формування цінностей і необхідних для успішної самореалізації компетентностей [1].

На думку дослідників індивідуальне навчання сприятиме реалізації потенціалу здобувачів вищої освіти. Питання, пов'язані з індивідуальною формою розглядаються в роботах В. Вихрущ, В. Галузинського, Ю. Мальованого, І. Зайченко, Н. Мойсеюк, В. Крутецького.

Проте питання взаємодії здобувачів та викладачів вищої освіти в умовах індивідуального навчання потребує додаткових досліджень.

Мета дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні та експериментальній перевірці взаємодії студентів та викладачів в умовах індивідуального навчання.

Для досягнення мети дослідження було визначено такі завдання: теоретично обґрунтувати основні поняття предмету дослідження; розробити діагностичний інструментарій педагогічного дослідження; експериментально перевірити рівень взаємодії студентів та викладачів вищої освіти в умовах індивідуального навчання.

Для розв'язання завдань використано сукупність взаємопов'язаних методів дослідження: *теоретичних*: аналіз психолого-педагогічної літератури – для виявлення особливостей індивідуального навчання; *емпіричних*: діагностика та пошуковий експеримент – для оцінки функціонування закладу вищої освіти в контексті індивідуального навчання студентів; статистичні методи (кількісна та якісна обробка даних, графічне подання результатів) – для відстеження процентного відношення показників взаємодії здобувачів та викладачів вищої освіти в умовах індивідуального навчання.

На основі аналізу психолого-педагогічної літератури теоретично обґрунтовано сутність поняття взаємодії здобувачів вищої освіти та

викладачів в умовах індивідуального графіку. Виявлено що взаємодія відображає сумісну дію здобувачів та викладачів вищої освіти в умовах індивідуального графіку, результатом якої є забезпечення права учасників освітнього процесу на здобуття вищої освіти з урахуванням індивідуальних здібностей та обдарувань, стану здоров'я, організації їх навчання.

Розроблено діагностичний інструментарій педагогічного дослідження у якості анкети, яка передбачає отримання інформації шляхом письмових відповідей респондентів на систему стандартизованих запитань, попередньо підготовлених бланків. До анкети увійшло 6 запитань стосовно тематики дослідження, зокрема: «Як Ви ставитесь до трудової зайнятості бакалаврів?», «Як Ви вважаєте, чи доречно, коли всі лекції та практики з дисципліни є у вільному доступі у програмі Moodle?», «Як Ви гадаєте, чи добре, коли студенти 2-3 курсів мають практичний досвід у дисциплінах, що вивчаються?», «Як Ви оцінюєте готовність студентів до самостійного оволодіння змістом навчальних дисциплін?» та інші.

Анкету впроваджено в освітній процес факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти на базі 2-4 курсів спеціальностей 014 Середня освіта (трудове навчання та технології), 014 Середня освіта (математика), 014 Середня освіта (фізика), 015 Професійна освіта (енергетика), 015 Професійна освіта (комп'ютерні технології).

Результати дослідження вказують на те, що здобувачі вищої освіти мають уявлення про індивідуальне навчання та готові використовувати його можливості. Експериментально перевірено стан взаємодії здобувачів вищої освіти та викладачів, зокрема виявлено, що 67% респондентів вважають за краще залишити на самостійне вивчення 30% матеріалу. Такий розподіл відсотків свідчить про те, що більшість студентів та викладачів розуміють потребу в освітній взаємодії. Більшість викладачів ставиться до трудової зайнятості бакалаврів позитивно на сам перед через те, що вона дає змогу здобувачам вищої освіти познайомитись з сучасним обладнанням та його використанням у професійній діяльності. Проте їх ставлення до вільного доступу в інтернеті лекцій, практичних та самостійних робіт є негативним, що пояснюється відсутністю «живої взаємодії між викладачем та студентом». Думка здобувачів вищої освіти до цього питання є протилежною. Загалом виявлено, що 63,33% здобувачів вищої освіти мають середній рівень сформованості готовності до самостійної навчальної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про освіту: закон України №38-39 від 05.09.2017 року. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 13.03.2020)